

چشم انداز بحران تولید، اخراج و بیکاری کارگران

نمایندگان ادوار مجلس بیانیه های حاوی نگرانی از وضع اقتصادی کشور و چشم انداز آن منتشر کردند. در این بیانیه تاکید شده است:

طی سال جاری نرخ تورم به بیش از ۲۰ درصد افزایش می یابد و رشد نقدینگی نیز بیش از ۲۰ درصد خواهد بود.

سیاست های دولت نهم و محافظه کاران جدید به مداخله های بیش از حد در بازار کالا، کار و سرمایه انجامیده و در آینده نیز انتظار می رود، این سیاست ها تداوم یابد. در آینده شاهد فرار سرمایه های مادی و انسانی از کشور، کاهش ورود سرمایه خارجی به کشور و کاهش نرخ رشد اقتصادی خواهیم بود.

سیاست خارجی دولت نهم نیز در تعارض آشکار با خواست جامعه بین المللی و تنش آفرین است و انتظار می رود، دولت های بزرگ درصدد مقابله با ایران برآیند و در جهت تحریم اقتصادی کشور گام بردارند.

این وضعیت با افزایش بی ثباتی سیاسی و تهدید بین المللی و کاهش نرخ سود سپرده های بانکی همراه شده است.

رشد بیکاری

370 کارگر بیکار می شوند

همزمان با این ارزیابی گزارش شده است که چیت سازی به شهر در آستانه تعطیلی قرار گرفته است و بزودی ۳۷۰ کارگر این واحد تولیدی نیز بیکار خواهند شد.

چیت به شهر قبل از انقلاب ۳ هزار کارگر داشت، اما در حال حاضر با تعطیل شدن بخش های مختلف آن شمار کارگران این واحد بزرگ نساجی به ۳۷۵ نفر کاهش یافته است، آنها نیز اکنون با خطر بیکاری روبرو هستند.

وزیر کار در توطئه تعطیل شدن چیت به شهر دست دارد و یک پرونده مالی نیز برای این کارخانه ترتیب داده اند تا با استناد به آن کارخانه را ورشکست اعلام کرده و ببندند.

در یک گزارش دیگر آمده است که 30 درصد کارخانجات واگذار شده به بخش خصوصی بحران مالی دارند و به این بهانه که کارخانجات دولتی با ۵ برابر ظرفیت لازم نیروی انسانی دارند تعدیل این نیرو به بهانه کاهش بحران مالی در دست اقدام است.

وزیر صنایع و معادن در همین ارتباط گفته است: در ۶ ماهه دوم سال ۸۴ بیش از ۲۵ میلیارد تومان وام بحران بابت بحران زدایی کارخانجات کشور پرداخت شده است. ناچاریم در برخی موارد برای پرداخت حقوق کارگران و بقی تولید، به راه حل هایی همچون تعدیل نیروی انسانی و اعلام ورشکستگی کارخانه دست بزنیم.

بدنبال اجرای برنامه خصوصی سازی، اکثر کارخانجات دولتی پس از مدتی در چارچوب قوانین بسیار ساده، از حمایت های انحصاری خارج و به خریداران خصوصی واگذار شدند. هر چند بیشتر مالکان خصوصی به دنبال کسب سود از طریق فروش اموال و زمین کارخانه بودند، اما آن دسته از افرادی که قصد ادامه تولید را داشتند، مجبور به تعدیل نیروی انسانی برای حفظ منافع اقتصادی خود بودند.